

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: H. d., v. o. s.**, zastoupen JUDr. Hanou Poprachovou, advokátkou, se sídlem Trutnov, Svatojánské nám. 47, proti **žalovanému: Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Praha 1, Těšnov 17, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2001, č. j. 1238/2000 - 6010,

takto:

I. Žaloba **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou dne 16. 8. 2001 u Vrchního soudu v Praze domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného (Ministerstva zemědělství), kterým zamítl odvolání žalobcovo a potvrdil rozhodnutí Okresního úřadu v Trutnově ze dne 9. 10. 2000, č. j. 2896/99 ŽP - 1/Ch, jímž bylo rozhodnuto po provedeném vodoprávním řízení o charakteru kanalizace v lokalitě T. – N. D. v „sídlíšti H.“ jako kanalizace veřejné.

Vrchní soud v Praze řízení o žalobě neskončil do 31. 12. 2002, a proto tuto právní věc převzal k dokončení řízení Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 132 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“); v tomto řízení postupuje podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s., tedy podle ustanovení o řízení o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů (§ 130 odst. 1 s. ř. s.).

Podstatou žalobních námitek, jež žalobce v žalobě uvedl, je nesouhlas se stanovením charakteru kanalizace, jejímž je vlastníkem, jako kanalizace veřejné.

Nejvyšší správní soud musel - dříve než by přikročil k meritornímu projednání žaloby - zkoumat, zda jsou v projednávané věci splněny všechny podmínky řízení a zda byla žaloba podána včas. Ze správního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno (podle doručenky založené ve správním spise) dne 30. 4. 2001; doručeno bylo v obálce s hnědým pruhem. Dále bylo napadené rozhodnutí

doručováno veřejnou vyhláškou; stalo se tak vyvěšením na úřední desce Městského úřadu v Trutnově od 5. 6. 2001 do 20. 6. 2001. Žaloba byla podána u Vrchního soudu v Praze dne 16. 8. 2001; ze soudního spisu není zřejmé, zda byla doručována držitelem poštovní licence, či zda byla podána osobně (obálka není v soudním spise založena).

Podle § 250b odst. 1 občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2002, musela být žaloba podána do dvou měsíců od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Zmeškání lhůty nebylo lze prominout. Lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let se končí uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty, a není-li ho v měsíci, posledním dnem měsíce. Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den (§ 57 odst. 2 o. s. ř.). Podle § 247 odst. 2 o. s. ř. ve znění účinném do 31. 12. 2002 bylo podmínkou řízení nabytí právní moci rozhodnutí.

Soudní řád správní zachoval délku lhůty pro podání žaloby (§ 72 odst. 1 s. ř. s.) i pravidlo pro běh lhůty (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), upustil však od právní moci rozhodnutí jako podmínky řízení soudního.

V posuzované věci se jednalo o rozhodnutí o charakteru kanalizace jako kanalizace veřejné podle § 24 odst. 1 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách. Procesním předpisem pro řízení o věcech upravených citovaným zákonem č. 138/1973 Sb., byl zákon č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství - § 14 odst. 1 stanovil, že pokud tento zákon nestanoví jinak, postupují vodohospodářské orgány při řízení o věcech upravených vodním zákonem nebo tímto zákonem podle správního řádu. V § 14 odst. 10 zákona č. 130/1974 Sb., pak byla zakotvena možnost doručit rozhodnutí ve vodoprávním řízení veřejnou vyhláškou v obcích, v jejichž územních obvodech jsou dotčeny zájmy účastníků, nejde-li o žadatele o povolení, správce vodního toku, popřípadě toho, kdo vznesl v řízení námitky.

Citovaný zákon č. 130/1974 Sb., za jehož účinnosti bylo napadené rozhodnutí vydáno a doručováno (soud věc posuzuje podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu - § 75 odst. 1 s. ř. s.), tedy představoval zvláštní zákon vůči správnímu řádu, předvídaný v § 26 odst. 1 správního řádu; ten stanoví, že doručení veřejnou vyhláškou použije správní orgán v případě, kdy mu účastníci řízení nebo jejich pobyt nejsou známi nebo pokud tak stanoví zvláštní právní předpis. Obecně tedy bylo možné, aby žalovaný jako vodohospodářský orgán vymezené skupině účastníků řízení doručil rozhodnutí veřejnou vyhláškou. Institut doručení veřejnou vyhláškou však neslouží jako náhradní způsob doručování správního rozhodnutí za situace, kdy si někteří účastníci řízení nevyzvednou písemnost jim doručovanou prostřednictvím držitele poštovní licence v úložní době a taková zásilka se vrátí správnímu orgánu. To se stalo i v posuzovaném případě:

Žalovaný zaslal napadené rozhodnutí účastníkům řízení (všichni byli známi) do vlastních rukou; žalobci z blíže ze spisu nezjistitelných důvodů nikoliv do vlastních rukou. Tato zásilka byla odeslána dne 27. 4. 2001, žalobce ji převzal dne 30. 4. 2001. Některé zásilky (pro některé účastníky řízení) se žalovanému po vypršení úložní doby vrátily nevyzvednuty (ve 30 případech bylo doručeno převzetím písemnosti, v 15 případech si adresát zásilku nevyzvedl). V těchto případech nastalo doručení za použití fikce podle pravidel obsažených v § 24 odst. 2 správního řádu (třetím dnem od uložení zásilky, pokud byly splněny podmínky citovaným ustanovením správního řádu stanovené).

Žalovaný dne 31. 5. 2001 požádal Městský úřad v Trutnově, aby vyvěsil napadené rozhodnutí na své úřední desce po dobu 15 dnů; tuto žádost odůvodnil tím, že toto rozhodnutí se nepodařilo doručit několika účastníkům řízení, a proto žádá o náhradní doručení.

Doručení veřejnou vyhláškou jako forma „náhradního doručení“ za popsané situace nemohlo mít již žádné právní důsledky, neboť rozhodnutí bylo doručeno oznámením jeho písemného vyhotovení.

Jestliže napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 30. 4. 2001, uplynula lhůta k podání žaloby dne 2. 7. 2001 (30. 6. 2001 byla sobota). Na tom nic nemění ani dříve platná úprava, podle níž bylo třeba, aby napadené rozhodnutí bylo v moci práva - ostatně z doručenek založených ve správním spise se podává, že tomu tak bylo již v průběhu měsíce května 2001. Oba procesní předpisy - jak o. s. ř., tak s. ř. s. váží běh lhůty k podání žaloby na doručení napadaného rozhodnutí, nikoliv na jeho právní moc, proto podal-li žalobce žalobu u vrchního soudu až dne 16. 8. 2001, případně ji podal k poštovní přepravě dne 14. 8. 2001, kdy je datována, učinil tak opožděně. Skutečnost, že napadené rozhodnutí nebylo žalobci doručeno za použití doručenky s modrým pruhem (tedy do vlastních rukou), leč bylo mu nepochybně doručeno jiným způsobem (doporučeně s doručenkou s hnědým pruhem), představuje sice vadu řízení, nikoliv však takovou, jež by bývala měla vliv na možnost podat včas žalobu; svědčí o tom skutečnost, že již podáním ze dne 4. 5. 2001 se žalobce žalovaného dotazoval - patrně s úmyslem podat žalobu - na údaj o právní moci napadaného rozhodnutí.

Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo za dané situace, než žalobu odmítnout pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 23. listopadu 2004

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu